

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ สรพ. ๖๓/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๖๙/๑๙๖/๒๕๕๖ (มีมติครั้งที่ ๖๙/๒๕๕๖ วันอังคารที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖)

ประเภทสำนวน เหตุอื่น ๆ

เรื่อง ส่วนราชการต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายตามคำพิพากษาศาลฎีกา

สรุปข้อเท็จจริง นาย บ. เป็นโจทก์ฟ้องส่วนราชการ เป็นจำเลย เรื่อง ละเมิด เรียกค่าเสียหายเป็นเงิน ๓,๐๓๐,๐๐๐ บาท กรณี นาง ณ. ภรรยาโจทก์ได้มารักษาพยาบาล ณ โรงพยาบาล และถึงแก่ความตาย ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาให้ส่วนราชการชำระค่าเสียหาย แก่นาย บ. เป็นเงิน ๗๓๕,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันทำละเมิด (วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗) จนกว่าจะชำระเสร็จ ให้คืนเงินค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาที่นาย บ. ชำระเกินมา ให้ส่วนราชการใช้ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาแทนนาย บ. โดยค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนเท่าทุนทรัพย์ที่ นาย บ. ชนะคดี กำหนดค่าทนายความ ๓,๕๐๐ บาท นอกจากนี้ก็แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ซึ่งส่วนราชการ ได้ชำระเงินจำนวน ๑,๒๕๑,๘๒๙.๘๒ บาท แก่นาย บ. แล้ว เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นเหตุให้ ส่วนราชการได้รับความเสียหาย

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่า การรักษาพยาบาลนาง ณ. เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถแล้ว ความเสียหายที่เกิดขึ้น เป็นเหตุสุดวิสัยที่ไม่มีใคร คาดเห็นได้ล่วงหน้ามาก่อน การกระทำของนาย ส. และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาล นาง ณ. มิได้ เป็นไปด้วยความประมาทเลินเล่อแต่อย่างใด จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ นาง ณ. ได้มาฝากครรภ์ที่โรงพยาบาล นาย ส. เป็น ผู้ให้การรักษา ผลการตรวจพบว่า ครรภ์ของนาง ณ. เป็นการตั้งครรภ์ที่ไม่พบตัวเด็ก หรือที่เรียกว่า ไข่ลม หรือไข่ฝ่อ (Blighted Ovum) นาย ส. จึงได้นัดนาง ณ. เพื่อมาทำการขูดมดลูกในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗ โดยนาย ส. ได้ส่งตัวนาง ณ. ไปทำการขูดมดลูกกับนาง ล. ขณะทำการขูดมดลูก ปรากฏว่าคนไข้มีเลือดออกมามากผิดปกติ จึงได้แจ้งนาย ส. มาทำการรักษาต่อ นาย ส. ได้ทำการห้ามเลือดและขูดมดลูกต่อจนเสร็จ แต่ต่อมาพบว่า มดลูกทะลุ จึงได้ทำการผ่าตัดมดลูก ระหว่างการรักษานาง ณ. มีอาการซีด ท้องอืด ความดันโลหิตลดลง และหัวใจ เต้นช้าลง ซึ่งทีมแพทย์ได้ลงความเห็น ว่า จะส่งต่อคนไข้ไปยังโรงพยาบาลที่มีเครื่องช่วยหายใจ จึงได้ติดต่อไปยัง โรงพยาบาล แต่ได้รับแจ้งว่าห้อง ICU เต็ม จึงต้องดูแลคนไข้ที่ห้องผ่าตัดโรงพยาบาลและให้ความช่วยเหลือตามอาการ ในวันรุ่งขึ้น (วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗) นาง ณ. ได้เสียชีวิตลงจากภาวะหัวใจล้มเหลวและไตวายเฉียบพลัน นาย บ. สามีมของนาง ณ. จึงเป็นโจทก์ยื่นฟ้องส่วนราชการ เป็นจำเลย (ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของโรงพยาบาล) เรื่องละเมิด เรียกให้ชดใช้ค่าเสียหายจำนวน ๓,๐๓๐,๐๐๐ บาท

เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๕ ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาให้ส่วนราชการชำระค่าเสียหายเป็นเงิน ๗๓๕,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันทำละเมิด (วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗) จนกว่าจะชำระเสร็จ โดยศาลฎีกาได้พิพากษาแก้จำนวนความเสียหาย และได้พิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์ ในประเด็นเรื่องการกระทำละเมิด ซึ่งศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยสรุปได้ว่า เหตุที่เกิดขึ้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่จำเลยที่ไม่ได้เตรียมเลือดให้พร้อมก่อนดำเนินการขูดมดลูกและผ่าตัดมดลูก ให้เลือดแก่คนไข้ไม่เพียงพอ ทำการรักษาไม่ได้เป็นไปตามมาตรฐานทางการแพทย์ แพทย์และเครื่องมือแพทย์ไม่พร้อม คนไข้ช็อกจากการเสียเลือดก็ไม่ได้ส่งต่อไปโรงพยาบาลอื่นที่มีความสามารถมากกว่า หน่วยงานของรัฐจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ ส่วนราชการได้นำเงินจำนวน ๑,๒๕๑,๘๒๙.๘๒ บาท ชำระหนี้ตามคำพิพากษารับแล้ว เป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหายในส่วนของการดอกเบี้ยในชั้นศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา เป็นค่าเสียหายที่เพิ่มขึ้นจากการดำเนินคดีในชั้นศาลสูง จึงให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบเฉพาะในส่วนของเงินต้นจำนวน ๗๓๕,๐๐๐ บาท บวกดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นจำนวนดังกล่าว นับตั้งแต่วันทำละเมิด (วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗) จนถึงวันที่ศาลมีคำพิพากษา ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

๑. นาง ล. ปฏิบัติหน้าที่แพทย์ฝึกหัดเพิ่มพูนทักษะ ณ โรงพยาบาล มีหน้าที่ต้องตรวจวินิจฉัยและรักษาอาการของคนไข้ เพื่อช่วยชีวิตตามวิสัยและพฤติการณ์ของแพทย์ โดยต้องใช้ความระมัดระวังของผู้มีวิชาชีพเป็นแพทย์ในการรักษาพยาบาลคนไข้ โดยนาง ล. เป็นผู้ทำการขูดมดลูกนาง ณ. ภายใต้การกำกับดูแลของนาย ส. ผู้เป็นแพทย์เจ้าของไข้ของนาง ณ. ซึ่งข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติตามคำพิพากษาศาลฎีกาว่าในขั้นตอนการดำเนินการขูดมดลูกและผ่าตัดมดลูก ไม่ได้มีการเตรียมเลือดให้พร้อมก่อนดำเนินการผ่าตัด เมื่อคนไข้มีเลือดออกมากผิดปกติก็ให้เลือดแก่คนไข้ไม่เพียงพอ ทำการรักษาไม่เป็นไปตามมาตรฐานทางการแพทย์ เมื่อคนไข้ช็อกจากการเสียเลือดก็ไม่ได้ส่งต่อไปโรงพยาบาลอื่นที่มีความสามารถมากกว่า จนเป็นเหตุให้นาง ณ. เสียชีวิต พฤติการณ์ถือได้ว่านาง ล. กระทำการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้นาย บ. ได้รับความเสียหายและส่วนราชการต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย จึงให้นาง ล. รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของเงินต้นจำนวน ๗๓๕,๐๐๐ บาท บวกดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นจำนวนดังกล่าว นับตั้งแต่วันกระทำละเมิด (วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗) จนถึงวันที่ศาลมีคำพิพากษา ตามนัยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. นาย ส. ผู้เป็นแพทย์เจ้าของไข้ของนาง ณ. มีหน้าที่ต้องตรวจวินิจฉัยและรักษาอาการของผู้ป่วยอย่างถูกต้อง เพื่อช่วยชีวิตตามวิสัยและพฤติการณ์ของแพทย์ เพื่อให้สุขภาพอนามัยคนไข้กลับมาเป็นปกติ โดยในการรักษาจะต้องใช้ความระมัดระวังของผู้มีวิชาชีพเป็นแพทย์ในการรักษาพยาบาล ซึ่งจากข้อเท็จจริงปรากฏว่านาย ส. ให้นาง ล. ผู้ซึ่งเป็นแพทย์ฝึกหัดเพิ่มพูนทักษะทำการขูดมดลูกให้แก่คนไข้ ภายใต้การกำกับดูแลของนาย ส. และเมื่อได้รับแจ้งจากนาง ล. ว่าคนไข้มีเลือดออกมาก จึงได้ไปทำการรักษาและขูดมดลูกต่อ ซึ่งข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติตามคำพิพากษาศาลฎีกาว่า ในขั้นตอนการดำเนินการขูดมดลูกและผ่าตัดมดลูก ไม่ได้มีการเตรียมเลือดให้พร้อมก่อนดำเนินการผ่าตัด เมื่อคนไข้มีเลือดออกมากผิดปกติ ก็ให้เลือดแก่คนไข้ไม่เพียงพอ ทำการรักษาไม่เป็นไปตามมาตรฐานทางการแพทย์ เมื่อคนไข้ช็อกจากการเสียเลือดก็ไม่ได้ส่งต่อไปโรงพยาบาลอื่นที่มีความสามารถมากกว่า จนเป็นเหตุให้นาง ณ. เสียชีวิต ซึ่งหากนาย ส. ในฐานะแพทย์เจ้าของไข้ของนาง ณ. และในฐานะผู้กำกับดูแลการปฏิบัติงานของนาง ล. ได้ใช้ความระมัดระวังในฐานะผู้มีวิชาชีพแพทย์อย่างเพียงพอ ดำเนินการรักษาคนไข้ให้เป็นไปตามมาตรฐานการแพทย์ นาง ณ. ก็จะไม่มีการรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิต พฤติการณ์ถือได้ว่านาย ส. กระทำการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้นาย บ. ได้รับความเสียหาย และส่วนราชการต้องชดเชย

ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย จึงให้นาย ส. รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ในอัตราร้อยละ ๘๐ ของเงินต้น จำนวน ๗๓๕,๐๐๐ บาท บวกดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นจำนวนดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่กระทำละเมิด (วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗) จนถึงวันที่ศาลมีคำพิพากษา ตามนัยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ย่อ	นางสาวภัทราภรณ์	ศรีสุข	นิติกร
ผู้ตรวจ	๑.นางสาวสุรชาติพิย	โพธิ์ศรี	นิติกรชำนาญการ
	๒.นางสาวสุวรรณา	อิศรางกูร ณ อยุธยา	ผู้อำนวยการกลุ่มงาน ตพ.๑

